

Goedemiddag

Ik ben Lenička Roozendaal , oprichtster en voorzitter van Stichting Kattenbos. St. Kattenbos is opgericht in 1993 en bestaat volgende maand , 2 mei , 26 jaar. Ik heb St. K. opgericht alleen voor katten die in een asiel op de euthanasie lijst terecht zouden komen omdat ze onplaatsbaar zouden zijn.

Ik ben blij dat St. Dierenlot mij uitgenodigd heeft om een verhaal te houden over FIV bij katten. De hoop veel misinformatie uit de weg te kunnen ruimen en dat jullie als jullie met FIV katten te maken krijgen de misinformatie kunnen pareren , dierenartsen voorlichten en eigenaren geruststellen.

In het belang van de katten die met FIV besmet zijn.

In 1989 kwam ik voor het eerst in aanraking met het begrip aids kat toen ik werkte als vrijwilliger in een kattenopvang voor zwerfkatten. Er werd toen een grote groep zwerfkatten opgenomen de gewoon hadden bij de universiteitskliniek in Utrecht. Ze moesten daar weg omdat er verbouwd ging worden en de verzorgers vonden het niet meer veilig daar. De meeste van de katten waren erg ziek waaronder Charlie.

Charlie was een uiterst schuw Alain zwart katertje die met een angstige blik alle handelingen onderging die de dierenarts voorschreef in de hoop dat hij beter zou worden.

Hij werd echter niet beter.

Deze dierenarts was 1 van de beste en liefste die ik ken en de eigenaresse van de opvang iemand die kosten noch moeite spaarde om de katten alles te geven wat ze nodig hadden.

De dierenarts stuurde een bloedmonster van Charlie naar een lab om het te laten onderzoeken naar o.a. FIV , een tot dan toe een praktisch onbekende ziekte bij katten waar hij over gelezen had.

FIV werd ontdekt in 1983 in Californië door een dierenarts die werkte voor een shelter en niet snapte waarom een aantal katten maar niet reageerden op zijn behandeling.

Een uitgebreid laboratorium onderzoek bracht een nieuwe virus bij katten aan het licht.

Hoewel toen al vaststond dat het virus op geen enkele manier overdraagbaar zou kunnen zijn op mensen en ook een andere naam had, was ook meteen duidelijk dat het virus alleen overdraagbaar was bij bloed op bloed contact.

En dat was een overeenkomst met het nog niet zolang daarvoor ontdekte aids virus bij mensen.

En zo ging al snel dit virus de wereld in als kattenaids, een benaming die miljoenen katten het leven heeft gekost en tot op de dag van vandaag tot hysterie en verkeerde beslissingen heeft geleid.

Terug naar Charlie. Charlie was FIV positief maar gelijktijdig met de uitslag brak een hysterie uit die samenviel met de hysterie bij mensen met de diagnose aids.

Een telefoontje kondigde aan dat er een ambulance op weg was om Charlie op te halen om naar een laboratorium gebracht te worden voor onderzoek.

En ook een aantal dierenartsen die zich met virologie bezig hielden belden dat ze Charlie graag wilden hebben en hem meteen op konden komen halen.

We waren verbijsterd. Maar we leefden in een tijd waar onderzoekers koortsachtig bezig waren het aidsvirus te onderzoeken in de run naar de Nobelprijs als ze een medicijn hadden gevonden.

De beheerster en ik waren overtuigde tegenstanders van vivisectie en de dierenarts wist dat het FIV virus geen menselijk aids virus was dus onze beslissing was snel en unaniem, Charlie zou absoluut niet voor onderzoek afgegeven worden. Niet levend maar ook niet dood.

De dierenarts belde dat de ambulance terug naar huis kon omdat Charlie niet meer leefde maar dat maakte hen niet uit. Ze wilden Charlie ook wel hebben als hij dood was.

We hebben afscheid genomen van Charlie, hem liefdevol en rustig toegesproken en de dierenarts heeft hem een laatste spuitje gegeven.

Het was een onvermijdelijke besluit , medicijnen om hem verder te behandelen waren er niet en we konden wel vermoeden dat hij een nare en pijnlijke dood zou sterven als als we niet ingrepen.

We wisten geen van 3en of we een strafbare handeling begingen door Charlie niet af te geven , misschien in deze tijd niet te begrijpen maar het woord aids bracht iedereen in die tijd tot extreme hysterie, dus de dierenarts heeft Charlie meegenomen om hem te begraven op een plek die alleen hij zou kennen.

Dit was mijn eerste kennismaking met FIV bij katten en waarschijnlijk was Charlie de eerste of 1 van de eerste gediagnosticeerde FIV katten in Nederland.

Helaas was hij niet de laatste FIV kat die mijn pad kruiste.

Sinds de oprichting van mijn opvang in 1993 heb ik zeer vele FIV katten opgenomen.

Vooraf de eerste jaren was er een opmerkelijk verschil in kennis over FIV bij dierenartsen tot de huidige aanwezige kennis.

Dierenartsen waren opmerkelijk goed op de hoogte van het feit dat FIV niet anders dan door bloed op bloed of speeksel in bloed contact overdraagbaar was en niet besmettelijk als de katten niet vochten.

Tegenwoordig is dat wel anders. Er gaat geen week voorbij of ik wordt gebeld door huilende mensen die net te horen gekregen hadden dat hun kat FIV getest is en dat het verstandig is de kat in te laten slapen , en liefst ook de andere katten in het huishouden.

In het gunstigste geval wordt aangeraden de kat volledig te isoleren van de andere katten in huis aparte eet en drinkbakjes te geven enz. Het gaat dan om gecastreerde huiskatten die nog nooit gevochten hadden met de andere katten in huis.

Dit verschil in kennis is wel verklaarbaar maar daardoor niet minder kwalijk.

In 1993 verscheen een boek van professor dr. M. Horzinek met de titel 'Virusziekten bij katten'. Ook FIV werd door hem behandeld en hij schreef toen al dat FIV bij katten alleen een bloed op bloed en/of speeksel in bloed , overdracht van de ziekte gaf.

Het boek gaf een zeer goed overzicht van de virusziekten en werd veel gelezen door dierenartsen en de stof werd natuurlijk ook onderricht.

Nu is het boek zelfs 2de hands niet meer te verkrijgen terwijl de inhoud wat betreft FIV nog steeds niets heeft ingeboet aan goede en juiste informatie.

En over wat er nu over FIV onderwezen wordt krijg ik zoveel verschillende berichten en inzichten dat ik er wanhopig van wordt.

Katten met FIV worden in een groot aantal asiels meteen na de positieve test , gezond en wel , ingeslapen op advies van de dierenarts en met instemming van het bestuur.

En zelfs particuliere opvangen luisteren liever naar het advies van hun , in dit geval zeer slecht geïnformeerde dierenarts om deze katten te isoleren van andere katten , dan naar de feiten die inmiddels wereldwijd erkend en verspreid worden , dat deze katten gewoon en zonder gevaar tussen de andere katten kunnen leven mits ze gecastreerd zijn en niet vechten.

Ook op een groot aantal websites van dierenklinieken in Nederland staat , zelfs als ze niet praten over euthanasie , toch dat de katten geïsoleerd van andere katten moeten leven. Wat voor veel huishoudens met meer katten natuurlijk ondoenlijk is en overbodig.

Vaak kun je zien dat deze teksten letterlijk van elkaar overgeschreven zijn en dat er dus van eigen kennis en onderzoek geen sprake is.

Kattenaids is een soort Russisch roulette. Van 2 ogenschijnlijk gezonde katten die op hetzelfde moment FIV positief getest zijn kan er 1 binnen 8 maanden ineens instorten en kun je behandelen tot je blauw ziet , hij/zij glijdt onder je handen weg terwijl de andere nog 8 jaar vrolijk door het leven gaat.

Dat komt omdat de test alleen een ja of nee antwoord geeft maar niet aangeeft in welk stadium de ziekte bij de kat aanwezig is.

Het virus is een veelkoppig monster. Het tast het afweer systeem aan en het virus infecteert verschillende type immuuncellen en heeft veel variaties.

Een vaccinatie tegen FIV die in 2002 op de markt kwam bleek niet efficiënt tegen alle aanwezige virus types en had als nadeel dat alle gevaccineerde katten op een test FIV positief aangaven en wat een echte diagnose onmogelijk maakte.

Ik had zelf in 2002 niet gehoord van een vaccin tegen FIV en ik heb niet kunnen achterhalen of het in Nederland op de markt geweest is. Wel in Canada.

Wel is in 2006 het middel Interferon voor katten op de Europese markt gekomen.

Interferon was in de jaren 80' de grote hoop van aids patiënten , niet toegestaan in de US en Europa en op grote schaal o.a. vanuit Japan gesmokkeld door aids patiënten die daarmee gevangenisstraf riskeerden en ook kregen als ze gepakt werden.

Een mooie en bizarre film over de wanhoop en vindingrijkheid om aan medicijnen te komen is: "Dallas Buyers Club" een waar gebeurd verhaal die in de US mede teweeggebracht heeft dat er soepeler werd omgegaan met experimentele medicijnen voor aids. En daarna in Europa.

Tot die tijd heeft menig dierenarts die zich met onze aidskatten bezig hielden met spijt gemeld dat hij wilde dat Interferon eindelijk eens toegestaan werd in Europa.

De molens draaien langzaam. Interferon werd al in 1957 ontdekt en sindsdien steeds verder ontwikkeld.

Interferon is echter geen geneesmiddel.

FIV is een uiterst gecompliceerde ziekte en Interfon een gecompliceerde virusremmer. Het vertraagt en/of remt de ziekte en de mate waarin het dat doet is afhankelijk van heel veel factoren in de kat.

Een interferon kuur wordt meestal 3x gegeven. Bij 1 kuur wordt het 5 dagen lang op gewicht gegeven.

Men denkt dat een 4de kuur contraproductief gaat werken maar mij is niet duidelijk of dat ook met een tijdsfactor te maken heeft.

Er wordt wel veel onderzoek gedaan naar FIV bij katten maar de resultaten daarvan zijn , in mijn woorden , schimmig.

Onderzoekers zeggen zelf dat hun laboratorium onderzoeken eigenlijk zeer onvolledig zijn omdat ze gebruik maken van door henzelf geïnfekteerde katten en dat een onderzoek bij b.v. zwervkatten weleens heel andere resultaten zou kunnen opleveren.

Heel kwalijk daarbij is dat er dus ook geen kennis is hoe de geïnfekteerde katten de besmetting overdragen op de ongeboren kittens.

Overal kun je lezen dat het zeldzaam is dat kitten al bij de conceptie besmet worden.

Iets wat men dus van elkaar na praat.

Van vele collega's heb ik gehoord dat ook zij vele kittens met FIV in de opvang binnen gekregen hebben wat al aangeeft dat het woord zeldzaam een uit de lucht gegrepen aanname is , niet gesteund door de feiten die men in het veld had kunnen observeren of horen van verzorgers.

Het verloop van FIV.

Het FIV virus is een zogenaamd langzaam virus met 4 (soms 5) stadia en eigenlijk is stadium 1 t/m 3 vergelijkbaar met het HIV virus en stadium 4 , 5 pas het aids stadium.

Dat betekent dat een kat na besmet te zijn met het virus in de **eerste 2** stadia lichte ziekte verschijnselen kan hebben die bijna nooit als een FIV besmetting herkend worden , vooral omdat deze verschijnselen , zoals lichte verkoudheid en tranende ogen niet snel als iets ernstigs gezien worden.

Wegens de terughoudendheid die dierenartsen moeten betrachten bij het voorschrijven van antibiotica krijgen ze die dan meestal niet voorgeschreven terwijl dat bij een FIV kat eigenlijk heel hard nodig is.

Bij stadium 3 moet men goed opletten op het gebit van de katten. Eigenlijk hebben 100% van de katten met FIV en leukemie een slecht gebit , wat niet wil zeggen dat alle katten met een slecht gebit ook FIV of leukemie hebben.

Ook moet men goed op bulten en bobbels letten. Ze kunnen overal op het lijfje voor komen.

Als de kat nog in redelijk goede conditie is , is het raadzaam het gebit helemaal te trekken. Een slecht gebit verslechterd het immuunsysteem enorm. Het weghalen van de bulten daar heb ik goede en slechte ervaringen mee. Ik kan daar werkelijk geen advies over geven.

Stadium 4/5 . Meestal wordt er pas getest als ze in stadium 4 of 5 zitten. De kat is ziek , de dierenarts kan niet echt iets vinden en dan komt de vraag of er getest mag worden op FIV/Leukemie (zitten in 1 snaptest) en als de test dan positief aangeeft , is de vraag , wat nu ?

Stadium 5 is echt het eindstadium. Verschillende verschijnselen kunnen voor komen. Trillen , rondjes draaien , epileptische aanvallen , uitdroging , niet meer reageren op medicijnen , niet meer zelf willen eten , het zijn allemaal tekenen dat het hele immuun systeem is uitgevallen en een dierenarts zal adviseren de kat verder lijden te besparen en te euthanaseren.

In dit stadium terecht.

Bij stadium 4 reageren katten meestal nog wel op de medicijnen , zoals antibiotica als ze koorts hebben , een druppelinfuus van 3 dagen bij de dierenarts en bij ons krijgen ze dan weer een kuur Interferon. Het is een hele dure kuur van 5 dagen en gaat ook nog op gewicht waardoor het voor een zware kat duurder is dan voor een kat met minder gewicht , maar wij hebben er vaak , niet altijd , goede ervaringen mee en na zo'n kuur kan de kat nog een hele tijd een normaal leven lijden.

Ideaal is natuurlijk als je in stadium 3 ook al deze kuur geeft , dan stel je stadium 4 nog een hele tijd uit. Maar natuurlijk weet niemand exact of het 3 of 4 is dus het is altijd de moeite waard om de kuur te geven.

Maar eigenlijk zou er net zoveel energie moeten gaan naar het voorkomen van virus ziektes als aan de behandeling daarvan. Een hele simpele oplossing om de groei van de aantallen besmette katten te reduceren is het castreren van alle buiten loslopende katers.

Zij zijn , onbedoeld , de grote verspreiders van overdraagbare ziektes.

Ik weet dat er honderden particulieren en organisaties zijn die zich bezighouden met TNR en 24 uur per dag klaarstaan om kittens , en dakloze poezen en katers te vangen , te verzorgen en dat er geen kat ongeholpen de deur uit gaat , ze werken zich kapot !!

Maar ik heb ook weer in 2018 honderden meldingen gehad van boze , verdrietige , wanhopige en tot op het bot verbaasde mensen die de DB of een dierenambulance belden om een zwervkat of een nest met kittens te melden en die dan het antwoord kregen “laat maar lopen , ze redden zichzelf wel of niet natuurlijk. , maar geef ze vooral geen eten dan verdwijnen ze wel. Als U ze wel eten geeft is het uw kat en dan zijn wij niet verantwoordelijk.”

Ook kreeg ik meldingen van mensen waar de dierenambulance wel kwam maar de gevangen katten meteen geëuthanaseerd werden. Dit , ondanks het feit dat de mensen hadden aangegeven de katten na onderzoek en castratie wel wilden houden en voor de kosten op wilden komen. Het ging hun eigenlijk alleen maar om het vangen.

Deze verhalen hoor ik nu al 50 jaar en dat is de reden dat ik begin jaren 80 samen met mijn toenmalige dierenarts begon met het opvangen van katten die in een asiel geen kans hadden en uiteindelijk resulteerde dit in het oprichten van Stichting Kattenbos.

In 1995 heb ik de Dierenbescherming een plan gestuurd met een methode om een einde te kunnen maken aan het probleem van zwervkatten.

Niet grootschalig euthanaseren maar eigenlijk een TNR plan zonder dat ik die term gebruikte , ik geloof eigenlijk niet dat ik die term toen al kende.

Onnodig te zeggen dat ik hier geen reactie op kreeg.

Een jaar later trof ik een hoge tante van de DB en zij zou uitzoeken wat er met mijn plan gebeurd was.

Het bleek met een blik vol walging in de prullenbak beland te zijn want het paste niet in het beleid van de DB.

En het was te duur !!!

Beide argumenten zijn uit de mond van deze organisatie absurd.

En dan druk ik me heel erg netjes uit.

Dat is 26 jaar geleden , reken maar uit hoeveel zwerfkatten dat gescheeld had als de DB toen een grootschalige TNR toegepast had. En hoeveel kitten leed. Het cijfer heeft vele nullen.

Castreren.

Er is maar 1 manier om de verspreiding van FIV bij katten te voorkomen. Castratie en dan te beginnen bij buiten lopende katers. En een eerste winst zou gemaakt kunnen worden als men begon om het niet normaal te vinden dat ongecastreerde katers vrij buiten rondlopen.

Ik ken een dierenarts die vrolijk om de paar weken een kater behandelde voor zijn vecht en bijt wonden. Zielig denken jullie. Ja , heel zielig voor deze kat. Hij was echter een ongecastreerde kater , gediagnosticeerd op FIV. De mensen weigerden castratie en deze dierenarts dacht geen mogelijkheden te hebben om in te grijpen en had , maar dat is mijn mening , te weinig kennis of overredingskracht om in te grijpen.

Er is iets gruwelijk mis met wetgeving voor dierenwelzijn. Maar daar verteld ik denk ik niets nieuws.

Als mensen iemand bewust met het aids virus besmetten zijn ze strafbaar.

Deze kater heeft in de loop der jaren in de wijk waar hij woont , talloze katten besmet en ook talloze nog ongebooren kittens. Niet hij heeft dat bewust gedaan maar zijn eigenaren wel want die waren goed geïnformeerd over wat hun kater aan kon richten.

Toch zou de dierenarts een strafbare daad verricht hebben als ze deze kater tegen de wil van de eigenaren, maar in het belang van dierenwelzijn , had gecastreerd.

Dat is heel erg scheef en onrechtvaardig !! En ik vind dat daar een einde aan moet komen.

Ik vind dat iedere dierenarts het recht moet hebben katers die ongecastreerd buiten lopen , meteen te castreren , ongeacht of de eigenaren het er mee eens zijn.

Een TNR dus , ook bij al dan niet gechipte ongecastreerde huis katers die buiten lopen.

Je voorkomt dan niet alleen het grote aantal pretnestjes van ongeïnteresseerde katteneigenaren die het niet uitmaakt wie hun krolse poes dekt + voorkomt uitbreiding van zwervkatten maar ook de verspreiding van virusziektes zoals FIV en leukemie (FeLV)

Ik ben een petitie gestart om een einde te maken aan het recht om ongecastreerde katers buiten te laten lopen maar die loopt voor geen meter.

Alleen mensen uit het veld die de impact maar al te goed kennen van al die ongecastreerde katers en mensen die hun katten binnen houden schijnen de draagwijdte van zo'n maatregel te begrijpen.

In het begin van mijn verhaal had ik het over de hysterie bij het begrip kattenaids. Die hysterie is er nog steeds.

Potentiële vrijwilligers haken af als ze begrijpen dat er aidskatten rond lopen en een stagiaire mailde na een goed verlopen introductie gesprek dat zij van haar ouders hier geen stage mocht lopen omdat haar zus zwanger was en ze bang waren dat het kind aids zou kunnen krijgen.

Ik vang alleen maar schuwe en oude zwervkatten met FIV op , die maken heel weinig kans op herplaatsing.

Particulieren met FIV katten geef ik voorlichting en tot nu toe hebben al deze mensen hun kat gehouden en gaat alles goed.

https://secure.avaaz.org/nl/community_petitions/Het_Nederlandse_Parlement_Voorzitter_2de_kamer_Alle_Politieke_Partijen_Wettelijke_verplichting_tot_castratie_van_alle_bu/

<http://www.stichtingkatttekattenbos.nl/>

info@kattenbos.nl

